

mere Betragtning, at hvad man der har krævet, er mere tilsyneladende end virkelige Indrømmelser. Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) har under 1ste Behandling af Toldlovsforslaget i Samlingen 1897—98 aldeles korrekt karakteriseret det i en Udtalelse omtrent som denne: Det, som her kræves paa dette Omraade, er i Virkeligheden kun smaa Afrundinger nedad. Jeg tror, det er aldeles rigtigt. Men nu have Forslagets Venner i den sidste Tid fundet Anledning til at tale i et ganske andet Tungemaal, og særlig har den tidligere Ordfører for Forslaget i Folketinget taget Anledning til at tale i meget høje Toner. Dette ærede Medlem, det ærede Medlem for Slagelse (Kjøedt), har i Tidenden Sp. 4220 fremsat en Opgørelse, der til Dels er berørt i Dag af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), men jeg maa tillade mig endnu en Gang at drage de Tal frem, thi jeg tror, at de trænge til, at der gøres et Par Bemærkninger dertil. Det ærede Medlem for Slagelse foretog en Opgørelse af Status paa Beskyttelsessiden med Statistikken fra 1897 som Grundlag og siger da, at dette Forslag giver et Indtægtstab for Statskassen af 2,245,000 Kr. og et Indtægtstab for Industrien af 4,000,000 Kr., saa at det vil give en samlet Gevinst for Skatteyderne af 6,245,000 Kr. Jeg tror imidlertid, at der er et Par smaa Hager ved disse Tal. Man har altid fra alle Sider gjort gældende, at Beskyttelsen ikke benyttes helt, at den maaske benyttes i enkelte Tilfælde, men i andre Tilfælde i alt Fald en Del mindre og i nogle Tilfælde slet ikke. I de Tilfælde, hvor den slet ikke benyttes, ville Forbrugerne altsaa ikke faa godt af Nedsættelsen paa Beskyttelsessatserne. Der vil saaledes altid være et meget betydeligt Beløb at fradrage de opstillede Tal, men dernæst oplyses det med den nævnte Statistik som Grundlag, at Raastofferne ville bringe Statskassen et Indtægtstab af 3,876,000 Kr. Af dette Beløb har det ærede Medlem fradraget Industrien 1½ Mill. Kr., men jeg tror, at det Tal er meget for lille. Under Sagens 2den Behandling her i Tinget i Aar tillod jeg mig at foretage en Fordeling, som efter mit Skøn var den rigtige, og den gik ud paa, at Bybefolkningen, hvem hele Beskyttelsen egentlig kommer til gode, vilde faa 3 Mill. Kr., medens Landbefolkningen kun vilde faa 800,000 Kr. Naar det er Tilfældet, og jeg tror, at det er mere i Overensstemmelse med Virkeligheden end det ærede Medlems Tal, saa vil der være et meget betydeligt Beløb at fradrage de 4 Mill. Kr.

Der bliver da næppe noget tilbage, der har synderlig Betydning for den store almindelige Befolkning. Jeg tror i alt Fald, at det ikke bliver mere, end hvad vi meget let kunne komme til rette om at slaa af paa de største Urimeligheder i Toldloven ved en direkte Forhandling mellem de to Ting. Jeg tror ikke, at der efter Folketingets nuværende Standpunkt er synderligt at slaa af hverken paa den finansielle eller paa den anden Side. De Forestillinger, som nogle have næret om, hvad man vilde vinde ved Nedsættelse af Beskyttelsessatserne, tror jeg nærmest kunne karakteriseres, som Ordføreren gjorde, som fantastiske Forestillinger. Denne Betragtning er ikke ny. Jeg har gjort den gældende under den første Behandling af Sagen i Landstinget i 1897—98. Mine Bemærkninger derom findes i Tillæg B, Sp. 1789. Der har jeg gjort den Opfattelse gældende, og jeg kunde derfor ikke andet end glæde mig over at høre den korrekte, men skaaensomme og hensynsfulde Kritik, som i Aar i det andet Ting blev rettet mod Forslaget, særlig af de ærede Medlemmer for Ringkøbing (J. C. Christensen), for Køge (Alberti) og flere andre Folketingsmænd, da denne Kritik helt igennem faldt sammen med den Opfattelse, jeg har gjort gældende her i Tinget, lige fra den første Gang vi behandlede dette Forslag.

Ifølge denne Betragtning kan jeg ikke andet end tro paa Sandsynligheden af, at der vilde kunne komme et efter Omstændighederne forholdsvis godt midlertidigt Resultat ud af en direkte Forhandling mellem Tingene om Skattelovene. Jeg vilde betragte en Overenskomst om disse 3 Skattelove paa det af mig nævnte Grundlag som et lille Skridt fremad henimod en Fjernelse af den Uretfærdighed, som Landbruget har været Genstand for i mange Aar og fremdeles er.

Jeg vil ikke enten som Venstremænd eller som Agrar betragte det som noget stort Skridt, selv om vi fik disse 3 Forslag vedtagne i den af Folketinget vedtagne Skikkelse, og hvis de bleve supplerede med en Brændevinsskat, vilde jeg betragte det som et Tilbageskridt. Jeg vil ikke noget Øjeblik, enten som moderat Venstremænd eller som varmefølede Agrar, betænke mig paa at stemme imod, hvis det hele forelaa til Afstemning som en Helhed. — Jeg vil paa det bestemteste forvare mig imod, at der i mine Udtalelser skulde ligge noget som helst nedsættende for den Regering, der i sin Tid bragte disse Forslag frem. Situationen og Forudsætningerne vare den